

[Jeppesen (Drusebjerg).] tigelsen af mit Synspunkt blevet bekræftet: at disse Tillæg langt fra er tilstrækkelige; der er endogsaa Kommuner, som er stærkt paa Vej til helt at have opbrugt de Tillæg, som Loven giver dem Adgang til at yde Aldersrentenydere. Det foreliggende Lovforslag maa tages som et Udtryk for, at den højtærede Indenrigsminister er kommet til at betragte Sagen paa samme Maade. Det er sikkert rigtigt, som det er blevet sagt, at det nu er op imod Jul, og saa griber en Julestemning selv Ministre. Muligvis har det ogsaa været Tilfældet her, men jeg tror dog, at Hovedgrunden til Lovforslagets Fremsættelse er en Erkendelse hos Ministeren af, at den Adgang, der er givet til ekstra Tillæg, ikke er tilstrækkelig til at klare Brændselsudgifterne, hvis man ikke vil have, at de gamle skal fryse i Vinter. For saa vidt maa jeg udtale min Erkendtlighed for, at den højtærede Minister har overvundet sig selv paa dette Punkt. Jeg havde kun gerne set, at Ministeren var gaaet et Skridt videre. Det er jo et ret beskedent Beløb, her er Tale om, og det vil sikkert i adskillige Kommuner vise sig, at det ikke kan tilfredsstille blot det nødtørftigste Behov for Brændsel hos de gamle. Men under Hensyn til, at noget er bedre end intet, og at det ekstra Tillæg, som her gives, vil falde paa et Sted, hvor det er meget tiltrængt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil gerne sige til de ærede Ordførere, som her har talt om en Julestemning hos mig, der skulde have fundet Udtryk i dette Forslag, at den Julestemning, som jeg nærer, og som giver sig Udtryk i Støtte her og der, kun tager Sigte paa mine egne Midler. Jeg agter ikke at give Udtryk for en Julestemning ved at foreslaa Anvendelse af offentlige Midler, som det ellers ikke vilde være naturligt at udgive.

Naar det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) hævder, at det har vist sig, i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem i sin Tid har sagt, at de Tillæg, som Aldersrenteloven hjemler, langt fra er tilstrækkelige, har det ærede Medlem aldeles ikke Ret deri. Det Materiale, som er tilvejebragt af Indenrigsministeriet efter Udgangen af November Maaned, med Hensyn til Forbruget i de to første Maaned, i hvilke Aldersrenteloven har bestaaet, viser, at det ærede Medlem ikke havde Ret i sin Udtalelse i

Sommer og altsaa heller ikke har Ret i den Gentagelse, han nu har fremsat. De allerfleste Steder er der tilstrækkeligt, og først og fremmest er dette Tilfældet i Bykommunerne. Der, hvor Forbruget i enkelte Bykommuner har været forholdsvis betydeligt i Sammenligning med det til Raadighed stillede Beløb, er Aarsagen ifølge Undersøgelser, jeg har anstillet, den, at man har truffet Brændselsdispositioner for hele Vinteren. Men her og der er der Vanskeligheder, og saadanne maatte man være forberedt paa af Aarsager, som jeg nævnte for et Øjeblik siden, og for at disse Vanskeligheder ikke skal være en absolut Hindring for Kommunalbestyrelserne for i tilstrækkeligt Omfang at kunne hjælpe syge og frysende, stilles det foreliggende Forslag. Maksimaludgiften for Staten vil jeg anslaa til 200 000 Kr., men jeg nærer ingen Tvivl om, at det virkelige Beløb vil komme til at ligge derunder, da det, som sagt, er et Mindretal af Kommuner, hvor der virkelig er Trang til denne Udvidelse.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) beklagede meget stærkt, at jeg ikke i Folketinget havde villet gaa ind paa, at der skete Ændringer i selve Aldersrenteloven, saaledes at Ordet „Brændsel“ direkte indføjedes i Loven. Jeg skal sige til det ærede Medlem, ligesom jeg har sagt til det konservative Folkepartis Ordfører i det høje Folketing, at efter min Opfattelse overvurderer Partiet ganske Betydningen af at faa Ordet „Brændsel“ indført i Aldersrenteloven, thi hvad enten det staar der, eller det ikke staar der, vil jo — deri har det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) Ret — Spørgsmaalet altid kunne rejses; det kommer ikke an paa, om Ordet „Brændsel“ staar i Loven, men paa, om Loven rummer tilstrækkelig mange Penge til at købe Brændsel for. Og naar man ad Aare, hvad der er meget sandsynligt, fra Socialdemokratiets Side vil handle, ganske som man har handlet i Aar — uden fjerneste Viden om, hvorledes Forholdene laa, uden fjerneste Viden om, hvilke Midler der var til Disposition, kom man med et Forslag om Brændselsydelse til Aldersrentenydere i Vinteren 1927—28 —, ja, saa kan det jo i og for sig ikke forundre; det er i nøje Overensstemmelse med Socialdemokratiets Taktik, som stadig gaar ud paa at tilvejebringe den Utilfredshed, hvoraf Partiet i hvert Fald delvis lever, indgyde gamle over 65 Aar den Forestilling, at den danske Stat sørger meget karrigt for disse Per-